

WPŁYW PRZERZUTÓW BUHAJÓW POMIĘDZY ZAKŁADAMI UNASIENIANIA NA ICH DALSZE UŻYTKOWANIE

L. Sławeta

Zakład Fizjologii Rozrodu i Sztucznego Unasieniania Zwierząt Instytutu Zootechniki,
Balice k. Krakowa

Kierownik: prof. dr Wł. Bielański

Przeprowadzając badania nad użytkowaniem buhajów w zakładach unasieniania w Polsce w latach 1958—1964, stwierdzono, że pewna liczba buhajów była przesuwana z jednego zakładu unasieniania do innego, w celu dalszej ich eksploatacji. Z liczby 1847 buhajów rasy ncb, które przebywały w tym czasie w zakładach unasieniania, dokonano przerzutów w 888 przypadkach, co stanowi 48% ogólnej liczby badanych buhajów.

Porównując użytkowanie buhajów przerzucanych w okresach 12 miesięcy przed przerzutem i w 12 miesięcy po przerzucie, stwierdzono, że po przerzucie 60,6% buhajów wykazało obniżenie wskaźników produkcyjnych, 29,4% buhajów wykazywało obojętny wpływ przerzutów na ich dalsze użytkowanie, 10,0% buhajów wykazywało podwyższenie wskaźników produkcyjnych.

W pierwszym roku po przerzucie wskutek różnych przyczyn wybrakowano w nowych warunkach 18,6% buhajów. Przerzuty te wpłynęły przede wszystkim na buhaje w wieku ponad 5 lat. Buhaje w wieku do 5 lat znosiły przerzuty obojętnie, lub obserwowano u nich podwyższenie wskaźników użytkowania.